

Λογοτεχνικό Εξωσχολικό Ανάγνωσμα

Εργασία

Χριστίνας Λιγνού

Α΄

1. Στο βιβλίο παρουσιάζονται δύο διαφορετικοί κόσμοι. Ο πραγματικός κόσμος της Ρόζας, στη νέα της γειτονιά, και ο πλασματικός κόσμος, στον οποίο δίνει τη μάχη της για τις γλώσσες που χάνονται. Να επιλέξεις τέσσερα (4) αποσπάσματα, δύο από τον κάθε «κόσμο» της Ρόζας και να τα σχολιάσεις με το δικό σου τρόπο.

α) «Αν κάποιος έχει φαντασία, μπορεί και φαντάζεται έναν καλύτερο κόσμο. Κλείνει τα μάτια του και βλέπει αυτό που ποθεί.»

Ο καθένας έχει τον δικό του παράδεισο, ανάλογα με τα ενδιαφέροντα και τις επιθυμίες του. Ο παράδεισος είναι το μέρος όπου βρίσκουμε καταφύγιο και περνάμε ωραία. Μπορεί να είναι το δωμάτιό μας, η αυλή μας, μια γωνιά του πάρκου, η ακρογιαλιά, ο μαγικός κόσμος των βιβλίων, η μουσική, ο χορός. Ο δικός μου παράδεισος είναι οι στιγμές που περνάω με τον γάτο μου. Όταν τον παίρνω αγκαλιά, τον χαϊδεύω και ονειρεύομαι. Κι από κάτι τόσο μικρό, λοιπόν, γίνεται ο παράδεισος.

β) «Έτσι, φαντάστηκε ότι αυτός ο άλλος κόσμος θα ήταν σαν χαμόγελο. Ένα χαμόγελο που θα ένωνε πολλούς και διαφορετικούς κόσμους, τις μικρές κόκκινες πυγολαμπίδες που αναβόσβηναν στον χάρτη κι όλους τους άλλους, τους πολλούς και διαφορετικούς που βαδίζουν πάνω στη γη.»

Ο κόσμος αυτός είναι σαν μια τεράστια αγκαλιά όπου χωρούν όλοι οι άνθρωποι, μεγάλοι και μικροί, άσπροι και μαύροι, νέοι και γέροι, γνωστοί και άγνωστοι. Φαντάστηκε έναν κόσμο χωρίς σύνορα, όπου θα μπορούσαν όλοι να μετακινούνται ελεύθερα από το ένα μέρος στο άλλο χωρίς να φοβούνται. Η γη θα ήταν η πατρίδα όλων των ανθρώπων, δεν θα γίνονταν πόλεμοι αλλά θα ζούσαν όλοι ειρηνικά. Έτσι, δεν θα υπήρχαν πρόσφυγες αλλά φιλοξενούμενοι. Τότε τα παιδιά θα ένωναν τα

χέρια τους και θα σχημάτιζαν έναν τεράστιο κύκλο που θ' αγκάλιαζε τη γη. Θα ήταν το γαϊτανάκι της αγάπης.

γ) «Όταν πεθαίνει μια γλώσσα, πεθαίνουν μαζί της τα παραμύθια, τα τραγούδια και τελικά κι ένα κομμάτι του κόσμου.»

Η γλώσσα δεν είναι μόνο τα λόγια είναι και η ιστορία των ανθρώπων. Είναι οι θρύλοι και οι παραδόσεις. Είναι οι μύθοι και τα παραμύθια. Είναι τα τραγούδια και τα ποιήματα. Είναι τα νανουρίσματα και τα «ταχταρίσματα». Είναι οι επιγραφές στα μνημεία. Είναι η προφορική μας παράδοση. Είναι οι λέξεις στα αγγεία. Είναι ο πολιτισμός μας!

δ) «-... γιατί οι Γλωσσοκτόνοι θέλουν να εξαφανίσουν όλες τις γλώσσες;

- Γιατί θέλουν να γίνουν πανίσχυροι, και η γλώσσα είναι όπλο. Αν δεν έχεις τη γλώσσα, δεν μπορείς να μιλήσεις, να απαιτήσεις, να φωνάξεις.»

Η γλώσσα είναι όπλο. Είναι ένα ισχυρό όπλο. Ένα πανίσχυρο όπλο. Με τη γλώσσα δημιουργείς, εκφράζεσαι, λες τη γνώμη σου, ακούγεται η «φωνή» σου, διατυπώνεις τις απόψεις σου, διαφωνείς, συμφωνείς, φωνάζεις, τραγουδάς και διεκδικείς το δίκιο σου. Υπάρχεις!

2.α. Ποια πιστεύεις ότι ήταν τα βασικά μηνύματα -ιδέες που ήθελε να περάσει η συγγραφέας μέσα από αυτήν την ιστορία;

α. Πιστεύω ότι η συγγραφέας μέσα από αυτήν την ιστορία ήθελε να περάσει το μήνυμα ότι ο κάθε άνθρωπος πρέπει να κυνηγάει το όνειρό του και να προσπαθεί να το πραγματοποιήσει. Δεν πρέπει να βολεύεται με τίποτε λιγότερο, γιατί τότε δεν θα είναι πραγματικά ευτυχισμένος. Όταν αγαπάς αυτό που κάνεις, το κάνεις με επιτυχία. Είναι ξεχωριστό, μοναδικό. Αλλιώς, όλα είναι ίδια, αν δεν τα αγαπάς. Επίσης, ένα άλλο βασικό μήνυμα είναι η αγάπη που πρέπει να νιώθουμε για τον Άνθρωπο και ειδικά για τους κατατρεγμένους, είναι η αποδοχή και ο σεβασμός του διαφορετικού, η ανθρώπινη αλληλεγγύη.

β. Πώς αντιλαμβάνεσαι τον τίτλο του βιβλίου; Εσύ φοράς κάπου-κάπου «παπούτσια με φτερά»; Κι όταν τα φοράς... πού σε ταξιδεύουν;

Τα παπούτσια με φτερά μου θυμίζουν τα σανδάλια του θεού Ερμή, του αγγελιαφόρου των θεών, που ταξίδευε σ' όλη τη γη. Έχω ένα ζευγάρι παπούτσια με φτερά. Τα φοράω όταν θέλω να ταξιδέψω με τη φαντασία μου. Πηγαίνω ψηλά στον ουρανό, στ' αστέρια και σαν τον μικρό πρίγκιπα, πηγαίνω από πλανήτη σε πλανήτη και ανακαλύπτω καινούργιους κόσμους, μαγικούς.

3. Στο βιβλίο υπάρχουν πολλά αποσπάσματα στα οποία διαφαίνονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά μετανάστες / πρόσφυγες και οι οικογένειές τους. Ποια από αυτά τα αποσπάσματα ξεχώρισες και γιατί; Γράψε ποια θεωρείς ότι είναι, κατά τη γνώμη σου, τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά των μεταναστών που ζουν σε μια «άλλη» πατρίδα.

Ξεχώρισα το απόσπασμα όπου κάποιοι νεαροί με μηχανή φώναζαν στην πλατεία ότι η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες και όχι στα μαυράκια και στα πακιστανάκια. Ήθελαν να διώξουν τα προσφυγόπουλα από την πλατεία.

Επίσης, σε άλλο σημείο του βιβλίου, κάποιοι πέταξαν πέτρα, για δεύτερη φορά, κι έσπασαν το τζάμι από το ψιλικατζίδικο του οποίου οι ιδιοκτήτες ήταν μετανάστες.

Τα παιδιά των μεταναστών που ζουν σε μια άλλη πατρίδα, αισθάνονται μοναξιά. Δεν έχουν φίλους και δεν ξέρουν καλά τη γλώσσα. Έχουν διαφορετικές συνήθειες. Τα άλλα παιδιά τα θεωρούν ξένους και δεν τα θέλουν για παρέα. Τα κοροϊδεύουν και τα ενοχλούν.